

РЕШЕНИЕ

№ 7213

гр. София, 11.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10022** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл.
145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр.чл.25 ал.5
вр.§10 ПЗР Закона за хората с увреждания.

Образувано по жалба от Л. Ц. Г. от [населено място], [улица],вх.А,ет.1,ап.1 чрез адв.Д., против Заповед № С-375 от 06.03.2013 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „Л.”. С оспорената заповед е прекратена месечната добавка за социална интеграция-за транспортни услуги по чл.25 от ППЗИХУ/отм/,за диетично хранене и лекарствени продукти,отпусната по реда на чл.29 от ППЗИХУ и за достъпна информация по чл.30 от ППЗИХУ/отм/.

В съдебно заседание жалбоподателят,редовно призован се явява лично и представлява от адв. Д..Моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата и изразява становище за правилност на заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, въз основа на доказателствата приема за установено следното:

С входящ номер С-373 /27.04.2012 г. (л. 35 от делото) жалбоподателят Л. Ц. Г. е подала пред директора на Дирекция „Социално подпомагане”, район „Л.” молба – декларация, за отпускане на месечна добавка за социална интеграция,като е поискал отпускането на добавка за транспортни услуги,диетично хранене и лекарства и за достъпна информация.Посочила е че притежава ЕР№ 2628/07,12,2006г на 5-та

МБАЛ С.,ТЕЛК за очни заболявания със срок една година,удостоверяващ 90,6% нетрудоспособност /стр.38/.Изготвен е социален доклад/стр.39,социална оценка/стр.41/ и със Заповед № С-373/03,05,2012г е отпусната добавка за социална интеграция по чл.25,чл.29 и чл.30 от ЗИХУ в размер на 29,25лв за срок от 01,04,2012-30,04,2017г.След няколко месеца Г. се явила за преосвидетелстване пред ТЕЛК и било издадено ново експертно решение № 1048/06.06.2012г,с което била определена като процент на трайна неработоспособност 88%.За това ново ЕР Г. не уведомила ДСП-Л..Същото е било обжалвано пред НЕЛК и с решение № 0317/12.10.2012г НЕЛК отменила същото и върнало за ново произнасяне преписката на ТЕЛК.НЕЛК уведомило ДСП-Л. за произнасянето си с писмо № 92-55/14.02.2013г,тъй като от писмото на РКМЕ-С. град/ стр.29/ се установява,че г-жа Г. двукратно е канена да се яви пред ТЕЛК-І състав на МБАЛ С.-1,но не е сторила това,поради което и с решение № 0941/05.04.2013г е посочил,че за да се съобрази с решението на НЕЛК е нужен нов преглед.Ето защо и процедурата по обжалваното решение № 1048/06.06.2012г не е завършена. С оспорената заповед № С-375/06,03,2013 директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – район „Л.” е прекратил отпуснатите добавки по ЗИХУ,считано от 01,03,2013, като е мотивирал акта си с това, че молителката Г. има нов ТЕЛК,впоследствие нов НЕЛК и подлежи на ново преосвидетелстване с различно решение по издадената социална оценка.

Л. Ц. Г. не е била уведомена за издаването на тази заповед нарочно с писмо с обратна разписка от 30.03.2013г/ стр.19,20,21,22/,но същото се е върнало с отметка ,че получателят отсъства.Независимо от връчването в последствие на писмо с изх.№ 9411-2/09.01.2014г на ДСП-Л.,на дата 17.01.2014,същото не представлява надежно връчване на оспорената понастоящем заповед,поради което и при липсата на други опити на административния орган да я връчи,следва да се приеме,че жалбата,подадена от Г. на 08.10.2020г е допустима и следва да се разгледа по същество.Именно поради подаването на жалбата по реда на чл.25 ал.5 от ЗХУ и разпоредбата на § 10 от ПЗР на ЗХУ вр. §2 от същия,не е нужно и произнасянето на погорестоящ административен орган.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед № С-375/06.03.2013 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „Л.” с оглед разпоредбата на чл. 25, ал. 5, ЗХУ, вр. чл. 145, ал. 2, т. 1 АПК.

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но по същество е основателна.

Заповед № С-375/06.03.2013г. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 42, ал. 7, ЗИХУ/отм/. Същата е мотивирана и постановена в резултат на правилно прилагане на материалноправната разпоредба на чл. 34, ал. 1, т. 2 ППЗИХУ/ отм/.

Съгласно чл.42 ал.1 от ЗИХУ Хората с трайни увреждания имат право на месечна добавка за социална интеграция според индивидуалните им потребности съобразно степента на намалена работоспособност или вида и степента на увреждането.Втората алинея на посочената разпоредба предвижда добавка за транспортни услуги,достъп до обществена информация и диетично хранене и лекарства.Съгласно чл.42б т.2 ЗИХУ Право на месечна добавка съобразно степента на намалена работоспособност имат лицата с трайни увреждания: със 71 и над 71 на сто намалена работоспособност - по

чл. 42, ал. 2, т. 1. Съгласно чл.42ж от ЗИХУ Лицата с трайни увреждания със 71 и над 71 на сто намалена работоспособност и децата с определени вид и степен на увреждане имат право на месечна добавка по чл. 42, ал. 2, т. 7 при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването и министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл.42а ал.1 т.2 от ЗИХУ Право на месечна добавка съобразно вида на увреждането имат лицата с трайни слухови и/или зрителни увреждания, довели до намалена работоспособност 71 и над 71 на сто - по чл. 42, ал. 2, т. 5. Към датата на отпускане на социалните добавки /01,04,2012/ Л. Г. е отговаряла на изискванията посочени по горе, доколкото решението на ТЕЛК е сочило на 90,6% нетрудоспособност. След явяването от нейна страна за преосвидетелстване, за причини, които стоят извън предмета на настоящия спор и не следва да се коментира, е постановено ново решение на ТЕЛК № 1048/06,06,2012г, което намалява процента на нетрудоспособност на 88%. Това решение не обосновава извода, че жалбоподателката не страда вече от заболяванията, които са констатирани при прегледа ѝ, а единствено определя временното ѝ състояние, като намалява процента на нетрудоспособност, без да изключва същата. Ето защо и това решение на ТЕЛК представлява ново обстоятелство по смисъла на чл.34 ал.1 т.2 от ППЗИХУ-а именно промяна на обстоятелствата, при които е отпусната социалната добавка. Факт е също така, че същото е било обжалвано пред НЕЛК и с решение № 0317/12.10.2012г НЕЛК отменила същото и върнало за ново произнасяне преписката на ТЕЛК. НЕЛК уведомило ДСП-Л. за произнасянето си с писмо № 92-55/14.02.2013г, тъй като от писмото на РКМЕ-С. град/ стр.29/ се установява, че г-жа Г. двукратно е канена да се яви пред ТЕЛК-І състав на МБАЛ С.-1, но не е сторила това, поради което и с решение № 0941/05.04.2013г е посочил, че за да се съобрази с решението на НЕЛК е нужен нов преглед. Ето защо и процедурата по обжалването решение № 1048/06.06.2012г не е завършена. Ако в резултат на последващата процедура, която Г. следва да предприеме след решението на НЕЛК/след административната процедура, която е инициирала/ и която тя не е предприела процента ѝ на нетрудоспособност се повиши над 71%, то това ще бъде и ново обстоятелство, което ще доведе до необходимост от ново отпускане на социалните добавки. Правилно административният орган счита, че следва да приложи чл.112 ал.9 от Закона за здравето, която предвижда предварително изпълнение на решенията на ТЕЛК, въпреки обжалването им пред НЕЛК. В случая както се посочи и по горе, Г. е обжалвала ЕР № 1048/06.06.2012г пред НЕЛК, НЕЛК го е отменила и върнала за ново произнасяне на ТЕЛК, като ТЕЛК поради нежеланието на Г. да се яви за преглед не е постановил решение, с което да завърши процедурата, но това не прави предварително изпълняемо решение № 1048/2012г, което е отменено от НЕЛК с решение от 12.10.2012г, поради което и действащо и понастоящем е решение № 2628/07.12.2006г на ТЕЛК с оглед допуснатото от закона предварително изпълнение. При настоящите факти и установена нетрудоспособност от 90,6 % съгл. ЕР на НЕЛК № 2628/07.12.2006г жалбоподателката отговаря на изискванията на чл.42ж ,чл.42б т.2 и чл.42 а т.2 от ЗИХУ. За ДСП Л. не е пречка при новото разглеждане на процедурата, да инициира проверка на същото по реда на ЗЗдр, като задължи Г. да се яви за преглед. При новото разглеждане също така ще следва ДСП Л. да съобрази и факта, че ЗИХУ и ППЗИХУ са отменени и следва да се приложат съответните разпоредби от ЗХУ.

Съдът намира, че ответникът не е изпълнил задължението си да установи наличието на фактическите основания, посочени в заповедта, както и

изпълнението на законовите изисквания, свързани с издаването ѝ (чл. 170, ал. 1 АПК).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 13 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването на Л. Ц. Г. от [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1 чрез адв. Д., против Заповед № С-375 от 06.03.2013 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „Л.”.

ВРЪЩА преписката на административния орган – Директора на ДСП Л. за издаване на нов акт, съобразно тълкуването на закона в настоящето решение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: